

РЕШЕНИЕ

№ 1101

гр. София, 10.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **10587** по описа за **2024** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс, вр. чл.63, ал.2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на И. В. Б., подадена чрез адв. Н., срещу Решение №4175/17.09.2024г., постановено по А.Н.Д. №8361/2024 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 122-ри състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) №24-4332-010576/17.05.2024г., издадено от началник-група към отдел „Пътна полиция“ на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с което на основание чл. 179, ал. 2, т.5 във вр. с ал.1, т.5 ЗДвП от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева за нарушение на чл.25, ал.1 ЗДвП и на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП глоба в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 месеца за нарушение по чл.123, ал.1, т.3, б.“в“ от ЗДвП.

В жалбата се излагат доводи, че решението на районния съд е незаконосъобразно, като постановено при допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон. Твърди, че СРС не е взел предвид, че в НП не са уточнени хипотезите на чл.25, ал.2 и чл.179, ал.2 във вр. ал.1, т.5 ЗДвП при условията на които е ангажирана отговорността на касатора; че касаторът не е съзнавал, че е допуснал ПТП; че са необсновани изводите за извършени административни

нарушения и че неправилно е ангажирана отговорност на касатора за посочените в НП такива; не са отчетени смекчаващите отговорността обстоятелства и не е извършена преценка за наличието на предпоставки по чл.28 ЗАНН при налагане на наказанието. Искането за решението на СРС и потвърденото с него НП да бъдат отменени.

В съдебно заседание касаторът И. В. Б., чрез адв.Н., поддържа касационната жалба.

Ответникът - началник група в СДВР, Отдел „Пътна полиция“, в представени по делото писмени бележки от юриск.П., оспорва жалбата като неоснователна и иска да се остави в сила решението на СРС.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение по делото за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София - град, XI касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност. По съществуто ѝ, касационният съд взе предвид следното:

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу НП. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Въз основа събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, от решаващият съд е установена следната фактическа обстановка:

На 30.05.2023 г. в [населено място], на кръговото кръстовище на Околовръстен път с бул.Черни връх, л.а. Хюндай Соната, управляван от А. М., и л.а.А., управляван от касатора И. Б. Б., са навлезли в кръстовището по двулентов път, като л.а.Хюндай е бил отдясно на л.а.А.. При това управлявания от Б. автомобил е отнел закономото предимство по чл.25, ал.2 ЗДвП на дяснодвижещия се автомобил, управляван от М., при което е причинено ПТП с настъпили за л.а.Хюндай материални щети. Касаторът продължила движението си, като не спрял за установяване на причинените щети. Уведомените от А. М. автоконтролори съставили Протокол за ПТП, а на 08.06.2023 в присъствието на касатора и АУАН, въз основа на който е издадено потвърденото от СРС наказателно постановление, с което на основание чл. 179, ал. 2, т.5 във вр. с ал.1, т.5 ЗДвП от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на И. Б. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева за нарушение на чл.25, ал.1 ЗДвП и на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП глоба в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 месеца за нарушение по чл.123, ал.1, т.3, б.“в“ от ЗДвП.

За да потвърди НП, въззивният съд е кредитирал Протоколът за ПТП и декларациите на участниците в него; приел е, че при съставянето на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, установените нарушения са безспорно извършени и правилно е ангажирана административнонаказателна отговорност за извършването им.

Обосновани, с оглед горните доказателства и в частност с дадените от нея по административнонаказателното производство обяснения и с оглед установените щети, настъпили при ПТП, И. Б. безспорно е разбрала за станалото ПТП – сблъсък между

управляваната от нея кола и движещата се в дясно от нея. Съответно - дори тя да не е разбрала, че е причинила ПТП, това обстоятелство не изключва нейната вина като елемент от субективна страна на състава на административното нарушение по чл.123, ал.1, т.3, б.“в“ ЗДвП. Дори водачът да е нямал съзнание за причиненото от него ПТП, следва да се счита, че е налице непредпазливо деяние по смисъла на чл.11, ал.3 НК във вр. с чл.11 ЗАНН, тъй като деецът не е предвиждал настъпването на общественотоопасните последици, но е бил длъжен и е могъл да ги предвиди. Съгласно чл.7, ал.1 ЗАНН, деянието, обявено за административно нарушение, е виновно, когато е извършено умишлено или непредпазливо. Съгласно ал.2 на чл.7 ЗАНН, непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи; като в случая разпоредбите на чл.123, ал.1, т.3, б.“в“ ЗДвП не изключват наказуемостта при непредпазливост. Т.е. доколкото касаторът не сочи конкретни обстоятелства, които да са я поставили в обективна невъзможност да възприеме ПТП, тя носи отговорност за напускането на мястото му без да уведоми съответната службата за контрол на МВР.

Касационният съд споделя и подробно мотивираните изводи на въззивния, че въпреки, че не е влязла в комуникация с другия водач на МПС, с факта на напускане на мястото на ПТП от И. Б., без да уведоми органите на МВР за настъпването му, се обектививира липсата на съгласие между двамата водачи относно вината за станалото ПТП, т.е. осъществено е изпълнителното деяние на чл.175, ал.1, т.5 ЗДвП.

Противно на възражението в касационната жалба в АУАН и НП се съдържа пълно и подробно описание на фактическата обстановка, от която става ясно в какво конкретно се състои нарушението по чл. 25, ал. 1 ЗДвП. В разпоредбата на чл. 25, ал. 1 ЗДвП е предвидено задължение за водача на пътно превозно средство, който предприема каквато и да е маневра, включително и когато отклони надясно или наляво по платното за движение, преди да започне маневрата, да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, като извърши маневрата, съобразявайки с тяхното положение, посока и скорост на движение. В настоящия случай касаторът, преди да започне маневрата за навлизаното си в кръговото кръстовище, не се е убедила, че няма да създаде опасност за движещия се от дясно на нея участник в движението, който съгласно чл.25, ал.2 ЗДвП е бил с предимство,и при извършването на маневрата не се е съобразил с неговите положение, посока и скорост на движение. По делото по категоричен и несъмнен начин се установява, че при навлизането си в кръговото кръстовище на бул.Черни връх, с посока на движение от бул.Симеоновско шосе към бул.България, управлявания от касатора лек автомобил се отклонява надясно, при което удря и причинява материални щети на предна лява част на движещия се в дясно от него автомобил. Предвид горното следва да се приеме, че касаторът е осъществил състава на вмененото му административно нарушение по чл.25, ал.1 ЗДвП. Съгласно чл. 179, ал. 2 от ЗДвП водачът, който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или нарушение по ал. 1, причини пътнотранспортно произшествие, се наказва с глоба в размер на 200 лв., ако деянието не съставлява престъпление, като в случая привръзката е с посочената в НП разпоредба на чл. 179, ал.1, т. 5 ЗДвП - в хипотезата на неспазване на правилата за предимство, за разминаване, за изпреварване или за заобикаляне, ако от това е създадена непосредствена опасност за движението.

Настоящата инстанция споделя изводите на въззивния съд, че случаят не попада в приложното поле на чл. 28 от ЗАНН, а именно - извършеното не се отличава от обичайните случаи на нарушения от посочения вид; както и че наказанията са в законоустановения размер и срок, като това по чл. 179, ал. 2 от ЗДвП е в определения от закона абсолютен размер, а тези по чл.175, ал.1, т.5 ЗДвП са под средния размер, като лишаването от право да управлява МПС е близо до предвидения минимум, което и настоящият съд намира за справедливо доколкото не се сочат конкретни смекчаващи отговорността обстоятелства.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, XI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №4175/17.09.2024г., постановено по А.Н.Д. №8361/2024 г., на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 122-ри състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.